09/06/2022

ΥΠΕΞ: Η απεικόνιση του τουρκικού αναθεωρητισμού την περίοδο 1973-2022 σε 16 χάρτες

/ Επικαιρότητα

Στην προσπάθεια βαθύτερης κατανόησης από το ευρύτερο κοινό του τουρκικού αναθεωρητισμού, το υπουργείο Εξωτερικών έδωσε στη δημοσιότητα 16 χάρτες που απεικονίζουν, με παραστατικό και αδιάψευστο τρόπο, τις τουρκικές παράνομες, μονομερείς ενέργειες και αιτιάσεις, όπως αναφέρεται σε σχετική ανακοίνωση του.

Οι χάρτες ξεκινούν από το status quo που είχε κατοχυρωθεί με τις Συνθήκες της Λωζάννης (1923) και των Παρισίων (1947).

Στη συνέχεια προβάλλονται οι τουρκικές αξιώσεις, όπως αυτές ξεκίνησαν με τις παράνομες αδειοδοτήσεις της κρατικής τουρκικής εταιρίας πετρελαίου (ΤΡΑΟ) για εξερεύνηση κοιτασμάτων πετρελαίου σε περιοχές ελληνικής υφαλοκρηπίδας στο Βόρειο Αιγαίο το 1973, συμπεριλαμβάνουν την προσπάθεια υφαρπαγής από την

Ελλάδα της ευθύνης για έρευνα και διάσωση στο μισό Αιγαίο τη δεκαετία του ‘80, τη θεωρία των «γκρίζων ζωνών» τη δεκαετία του ‘90, την κλιμάκωση με νέες άδειες στην Ανατολική Μεσόγειο, την αποδοχή ως επισήμου δόγματος της «Γαλάζιας Πατρίδας», το «τουρκο-λιβυκό μνημόνιο» και φθάνουν μέχρι την τουρκική θεωρία περί του καθεστώτος αποστρατικοποίησης των νησιών του Αιγαίου.

“Οι χάρτες τεκμηριώνουν την έκταση του τουρκικού αναθεωρητισμού με σκοπό την ανατροπή του status quo, παραβιάζοντας το Διεθνές Δίκαιο και το Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, απειλώντας την ειρήνη, την ασφάλεια και τη σταθερότητα στην περιοχή μας”, επισημαίνει το Υπουργείο Εξωτερικών.

Μερικοί χάρτες:

- ΧΑΡΤΗΣ 1 – 1923:

Παραίτηση της Τουρκίας από κάθε τίτλο κυριαρχίας επί των νήσων που βρίσκονται πέραν των τριών μιλίων από τις ακτές της Ασίας Το 1923 με τη Συνθήκη Ειρήνης της Λωζάννης, η Τουρκία παραιτήθηκε από την κυριαρχία όλων των νησιών που βρίσκονται πέραν των 3 μιλίων από τις μικρασιατικές ακτές, με εξαίρεση την Ίμβρο, την Τένεδο και τις Λαγούσες Νήσους (άρθρα 12 & 16). Το 1932 υπεγράφη μια Συμφωνία και ένα Πρωτόκολλο, μεταξύ Τουρκίας και Ιταλίας, ειδικά για την περιοχή των Δωδεκανήσων, τα οποία είχαν παραχωρηθεί τότε στην Ιταλία, με την οποία αφενός προσδιορίστηκε η κυριαρχία επί των νησίδων που βρίσκονται μεταξύ των μικρασιατικών ακτών και της Μεγίστης και αφετέρου οριοθετήθηκαν τα θαλάσσια σύνορα σε όλη την περιοχή των Δωδεκανήσων. Η Συμφωνία και Πρωτόκολλο του 1932 εξακολουθούν να ισχύουν μεταξύ της Τουρκίας και της Ελλάδος, ως διαδόχου της Ιταλίας κράτους

ΧΑΡΤΗΣ 1 – 1923: Παραίτηση της Τουρκίας από κάθε τίτλο κυριαρχίας επί των νήσων που βρίσκονται πέραν των τριών μιλίων από τις ακτές της Ασίας

Το **1923** με τη Συνθήκη Ειρήνης της Λωζάννης, η Τουρκία παραιτήθηκε από την κυριαρχία όλων των νησιών που βρίσκονται πέραν των 3 μιλίων από τις μικρασιατικές ακτές, με εξαίρεση την Ίμβρο, την Τένεδο και τις Λαγούσες Νήσους (άρθρα 12 & 16). Το **1932** υπεγράφη μια Συμφωνία και ένα Πρωτόκολλο, μεταξύ Τουρκίας και Ιταλίας, ειδικά για την περιοχή των Δωδεκανήσων, τα οποία είχαν παραχωρηθεί τότε στην Ιταλία, με την οποία αφενός προσδιορίστηκε η κυριαρχία επί των νησίδων που βρίσκονται μεταξύ των μικρασιατικών ακτών και της Μεγίστης και αφετέρου οριοθετήθηκαν τα θαλάσσια σύνορα σε όλη την περιοχή των Δωδεκανήσων. Η Συμφωνία και Πρωτόκολλο του 1932 εξακολουθούν να ισχύουν μεταξύ της Τουρκίας και της Ελλάδος, ως διαδόχου της Ιταλίας κράτους.

- ΧΑΡΤΗΣ 2 – 1972:

Χωρικά ύδατα Ελλάδας & Τουρκίας Μέχρι και το 1972, η Τουρκία, πέραν των χωρικών της υδάτων 6 ν.μ. στο Αιγαίο και 12 ν.μ. σε Μεσόγειο και Εύξεινο Πόντο, δεν είχε προχωρήσει σε κάποια μονομερή κίνηση διεκδίκησης σε θαλάσσιες ζώνες. Οι διεκδικήσεις της Τουρκίας έναντι της Ελλάδας ξεκίνησαν την δεκαετία του ‘70.

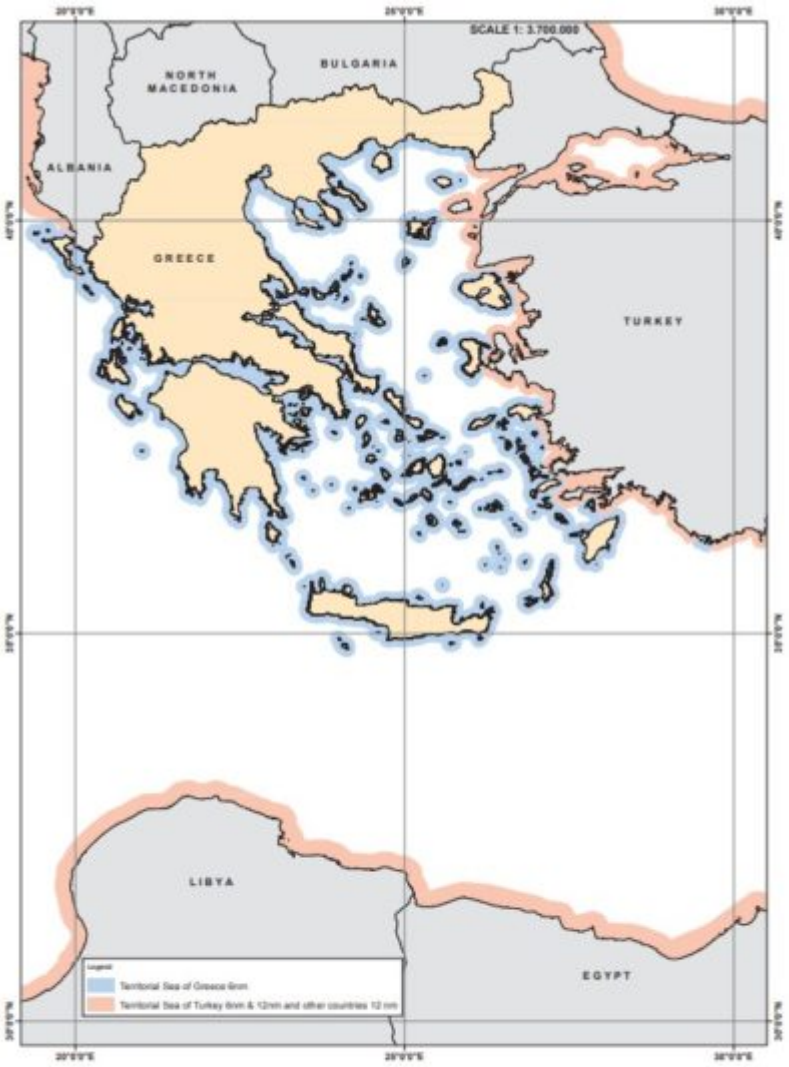

ΧΑΡΤΗΣ 2 – 1972: Χωρικά ύδατα Ελλάδας & Τουρκίας

Μέχρι και το **1972**, η Τουρκία, πέραν των χωρικών της υδάτων 6 ν.μ. στο Αιγαίο και 12 ν.μ. σε Μεσόγειο και Εύξεινο Πόντο, δεν είχε προκωρήσει σε κάποια μονομερή κίνηση διεκδίκησης σε θαλάσσιες ζώνες.
Οι διεκδικήσεις της Τουρκίας έναντι της Ελλάδας ξεκίνησαν την δεκαετία του '70.

- ΧΑΡΤΗΣ 3 – 1973:

Δημοσίευση αδειών ΤΡΑΟ σε Β. Αιγαίο Την 1η Νοεμβρίου 1973 δημοσιεύθηκαν στην τουρκική Εφημερίδα της Κυβέρνησης άδειες προς την ΤΡΑΟ για εξερεύνηση κοιτασμάτων πετρελαίου σε περιοχές ελληνικής υφαλοκρηπίδας στο Βόρειο Αιγαίο, ξεκινώντας από τις εκβολές του Έβρου προς τον νότο και μέχρι την περιοχή δυτικά των νησιών Χίος και Ψαρά.

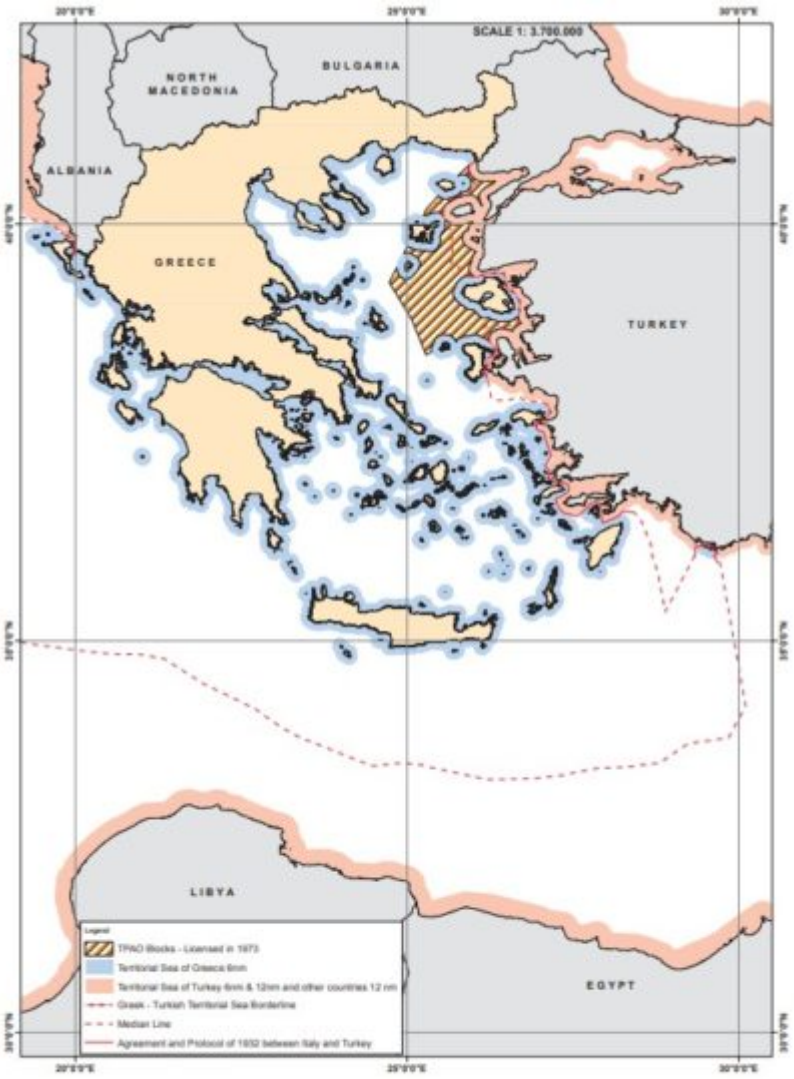

ΧΑΡΤΗΣ 3 – 1973: Δημοσίευση αδειών ΤΡΑΟ σε Β. Αιγαίο

Την 1η Νοεμβρίου **1973** δημοσιεύθηκαν στην τουρκική Εφημερίδα της Κυβέρνησης άδειες προς την ΤΡΑΟ για εξερεύνηση κοιτασμάτων πετρελαίου σε περιοχές ελληνικής υφαλοκρηπίδας στο Βόρειο Αιγαίο, ξεκινώντας από τις εκβολές του Έβρου προς τον νότο και μέχρι την περιοχή δυτικά των νησιών Χίος και Ψαρά.

- ΧΑΡΤΗΣ 4 – 1974:

Δημοσίευση νέων αδειών ΤΡΑΟ σε Αιγαίο και μεταξύ Ρόδου και συμπλέγματος Καστελλορίζου Στις 18 Ιουλίου 1974 δημοσιεύθηκαν στην τουρκική Εφημερίδα της Κυβέρνησης νέες αποφάσεις που έδιναν άδειες προς την ΤΡΑΟ για εξερεύνηση κοιτασμάτων πετρελαίου σε ελληνική υφαλοκρηπίδα. Οι αποφάσεις αυτές αφενός επέκτειναν τις περιοχές των αδειών του 1973 δυτικά των νησιών Σαμοθράκη, Άγιος Ευστράτιος, Λέσβος, Ψαρά, Αντίψαρα και Χίος και αφετέρου έδιναν άδεια εξερεύνησης για πρώτη φορά στο νότιο Αιγαίο, βορειοδυτικά και δυτικά των νησιών Ικαρία και Δωδεκάνησα, καθώς και σε μία περιοχή νοτιοανατολικά Ρόδου

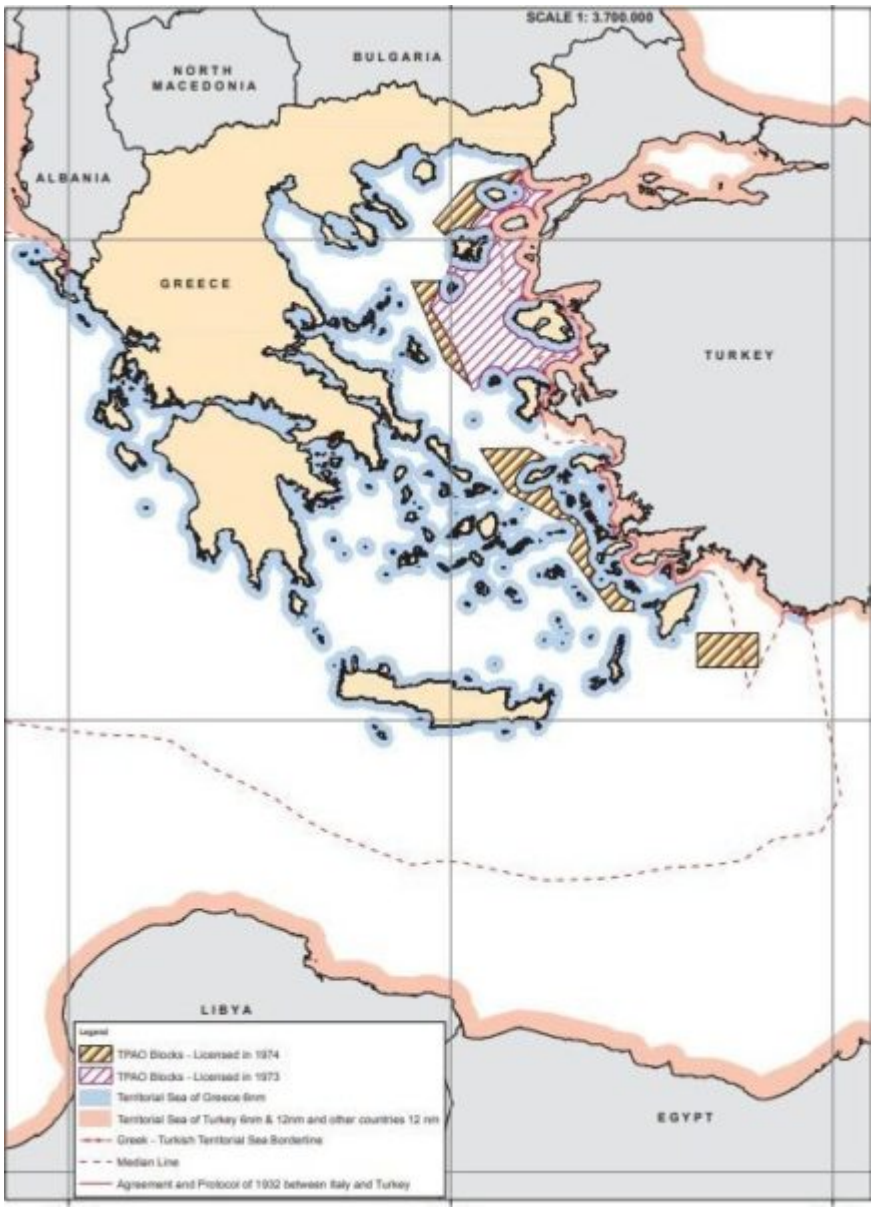

- ΧΑΡΤΗΣ 5

Δημοσίευση τουρκικού Κανονισμού Έρευνας και Διάσωσης (SAR), ο οποίος ορίζει περιοχή ευθύνης που καλύπτει το μισό Αιγαίο Το 1988 η Τουρκία εξέδωσε τον πρώτο Κανονισμό που ρύθμιζε ζητήματα αρμοδιότητας παροχής υπηρεσιών Έρευνας και Διάσωσης ορίζοντας μονομερώς τουρκική περιοχή ευθύνης μέχρι τον 25ο μεσημβρινό, καλύπτοντας επί της ουσίας όλην την περιοχή στην οποία είχε δώσει άδεια στην ΤΡΑΟ για εξερεύνηση κοιτασμάτων πετρελαίου, τη δεκαετία του ΄70. Η περιοχή αυτή παρανόμως επικαλύπτει όχι μόνο την ελληνική περιοχή ευθύνης για θέματα έρευνας και διάσωσης, όπως αυτή έχει αποφασισθεί με περιοχικές συμφωνίες ICAO και έχει δηλωθεί στον IMO από την δεκαετία του ‘70, αλλά και περιοχές ελληνικών χωρικών υδάτων και ελληνικά νησιά. Η ίδια περιοχή ευθύνης επιβεβαιώθηκε από τουρκικής πλευράς και το 2001 όπου εκδόθηκε νεότερος Κανονισμός για θέματα έρευνας και διάσωσης. Η έκδοση του εν λόγω

Κανονισμού ήταν ενδεικτική των προθέσεων της Τουρκίας να αποκτήσει τον εν γένει έλεγχο στο Αιγαίο και να μην περιορισθεί στις διεκδικήσεις της ως προς την υφαλοκρηπίδα

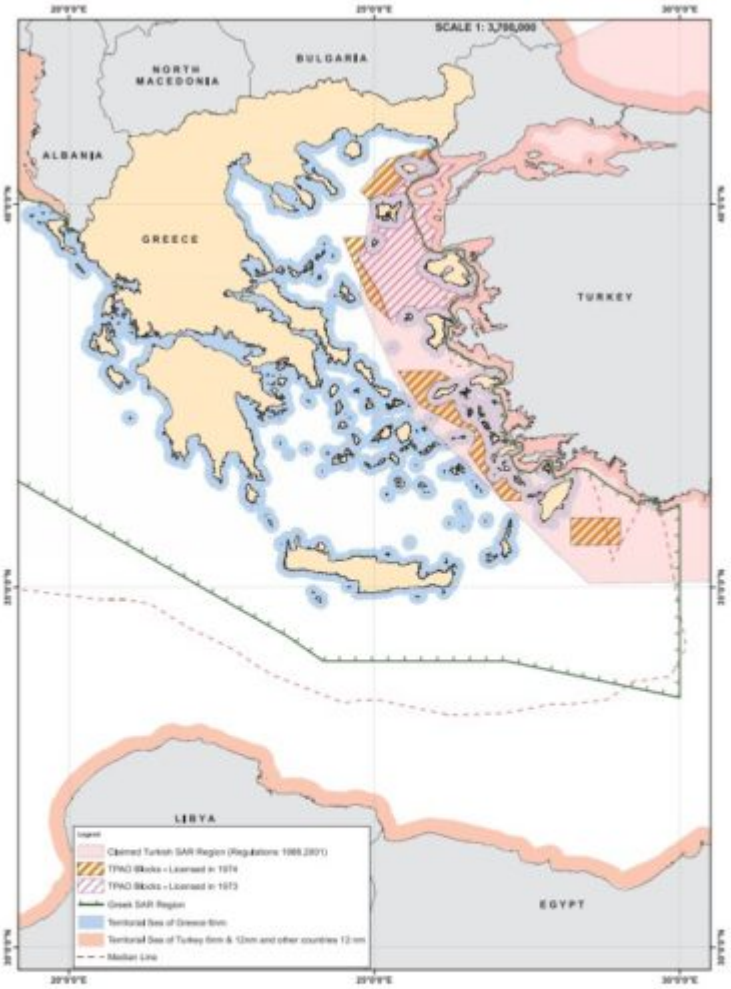

ΧΑΡΤΗΣ 5 – Δημοσίευση τουρκικού Κανονισμού Έρευνας και Διάσωσης (SAR), ο οποίος ορίζει περιοχή ευθύνης που καλύπτει το μισό Αιγαίο

Το **1988** η Τουρκία εξέδωσε τον πρώτο Κανονισμό που ρύθμιζε ζητήματα αρμοδιότητας παροχής υπηρεσιών Έρευνας και Διάσωσης ορίζοντας μονομερώς τουρκική περιοχή ευθύνης μέχρι τον 25ο μεσημβρινό, καλύπτοντας επί της ουσίας όλην την περιοχή στην οποία είχε δώσει άδεια στην TPAO για εξερεύνηση κοιτασμάτων πετρελαίου, τη δεκαετία του '70. Η περιοχή αυτή παρανόμως επικαλύπτει όχι μόνο την ελληνική περιοχή ευθύνης για θέματα έρευνας και διάσωσης, όπως αυτή έχει αποφασισθεί με περιοχικές συμφωνίες ICAO και έχει δηλωθεί στον IMO από την δεκαετία του '70, αλλά και περιοχές ελληνικών κυριών υδάτων και ελληνικά νησιά. Η ίδια περιοχή ευθύνης επιβεβαιώθηκε από τουρκικής πλευράς και το 2001 όπου εκδόθηκε νεότερος Κανονισμός για θέματα έρευνας και διάσωσης.

Η έκδοση του εν λόγω Κανονισμού ήταν ενδεικτική των προθέσεων της Τουρκίας να αποκτήσει τον εν γένει έλεγχο στο Αιγαίο και να μην περιορισθεί στις διεκδικήσεις της ως προς την υφαλοκρηπίδα.

- ΧΑΡΤΗΣ 6 – 1996:

Τουρκική θεωρία περί ύπαρξης νήσων ακαθορίστου κυριαρχίας (“γκρίζες ζώνες”) Το 1996, η τουρκική πλευρά προέβαλε επισήμως την μέχρι τότε ακαδημαϊκής φύσης, θεωρία των “γκρίζων ζωνών”, που συνίσταται στην αμφισβήτηση της ελληνικής κυριαρχίας σε όλα τα νησιά, νησίδες και βραχονησίδες τα οποία, δήθεν, δεν αποδόθηκαν ρητώς στην Ελλάδα με διεθνείς Συνθήκες. Όπως έχει διαμορφωθεί μέχρι σήμερα η εν λόγω θεωρία, η τουρκική πλευρά υποστηρίζει είτε ότι το νομικό καθεστώς των νησιών αυτών είναι δήθεν αδιευκρίνιστο και συνεπώς απαιτούνται διαπραγματεύσεις για τον καθορισμό του είτε ότι τα νησιά αυτά εξακολουθούν να τελούν υπό τουρκική κυριαρχία. Ο αριθμός τους δεν έχει προσδιοριστεί.

Συγκεκριμένα: • την επαύριο της κρίσης των Ιμίων, η τότε Τουρκίδα Πρωθυπουργός κα Τσιλέρ μίλησε αρχικά για 1000 και στη συνέχεια για 3000 νησιά ‘ακαθορίστου κυριότητας’. • σε κοινοβουλευτικές ερωτήσεις στην Τουρκική Εθνοσυνέλευσης, έχουν αναφερθεί ενδεικτικά 18+1 νησιά (το +1 είναι οι νήσοι Καλόγεροι στο Κεντρικό Αιγαίο). • σε επίσημη αλληλογραφία μεταξύ των Υδρογραφικών Υπηρεσιών Ελλάδας – Τουρκίας, το 2008, η τελευταία μιλάει για απροσδιόριστο αριθμό αμφισβητούμενων ελληνικών νησιών. Ο εν λόγω χάρτης παρουσιάζει ενδεικτικά κάποια από τα νησιά τα οποία έχουν αμφισβητηθεί επισήμως από τουρκικές Αρχές και Τούρκους αξιωματούχους ή μέσω παραβιάσεων των χωρικών τους υδάτων από τουρκικά στρατιωτικά σκάφη ή υπερπτήσεων τους από τουρκικά μαχητικά.

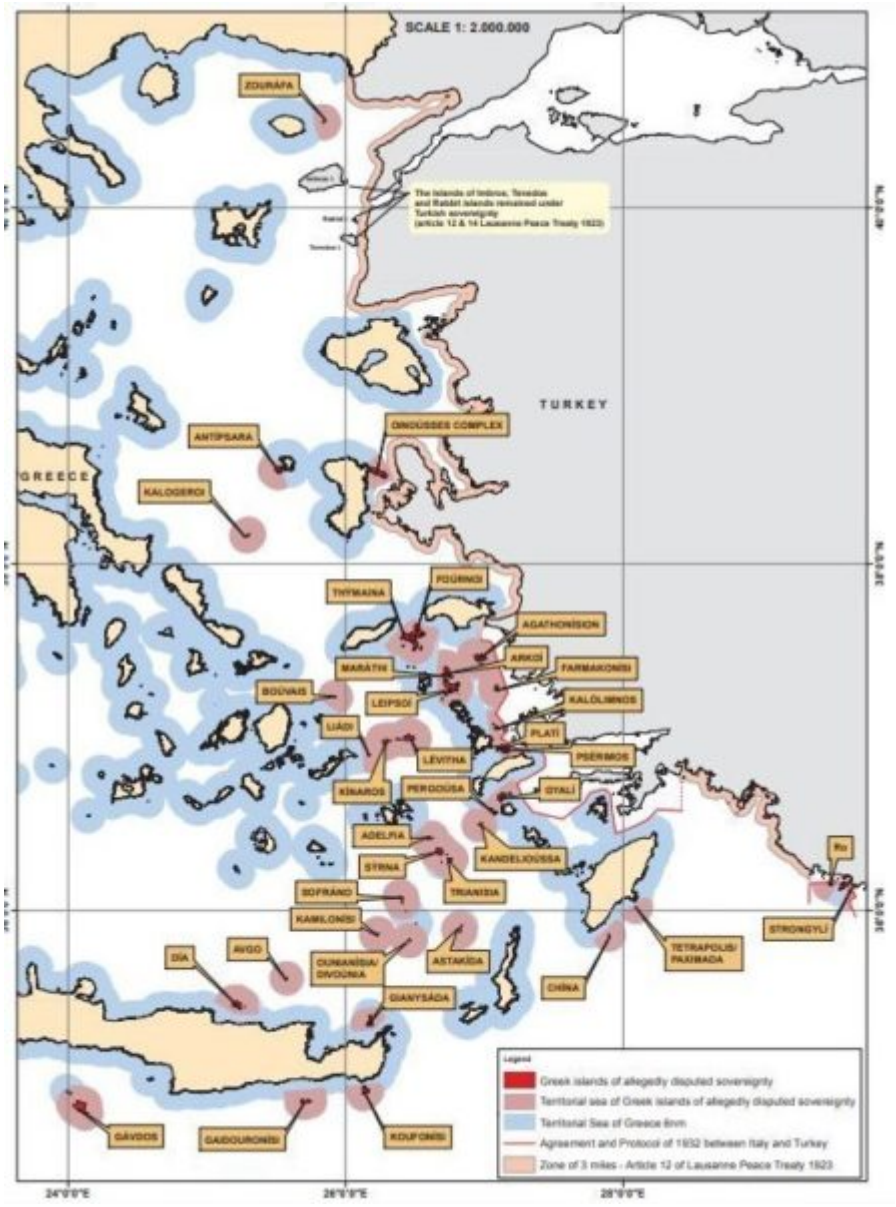

ΧΑΡΤΗΣ 7 – 2009, 2012: Δημοσίευση αδειών ΤΡΑΟ νοτίως συμπλέγματος

Καστελλορίζου & νοτίως/νοτιοανατολικά Ρόδου Η Τουρκία έστρεψε το ενδιαφέρον της προς την Ανατολική Μεσόγειο την δεκαετία του 2000. Στις 16.7.2009, δημοσιεύθηκε στην τουρκική Εφημερίδα της Κυβέρνησης άδεια που είχε δοθεί το 2008 για διεξαγωγή γεωλογικών ερευνών σε περιοχές νοτίως συμπλέγματος Καστελλορίζου σε ελληνική υφαλοκρηπίδα (οικόπεδο 4512). Στις 27.4.2012, δημοσιεύθηκαν στην τουρκική Εφημερίδα της Κυβέρνησης άδειες για έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων σε τρεις περιοχές νότια συμπλέγματος Καστελλορίζου και νοτιο-νοτιοανατολικά νήσου Ρόδου (οικόπεδα 5033, 5034, 5035), καλύπτοντας όλη την περιοχή της ελληνικής υφαλοκρηπίδας που βρίσκεται νοτιοανατολικά Ρόδου και νοτίως συμπλέγματος Καστελλορίζου.

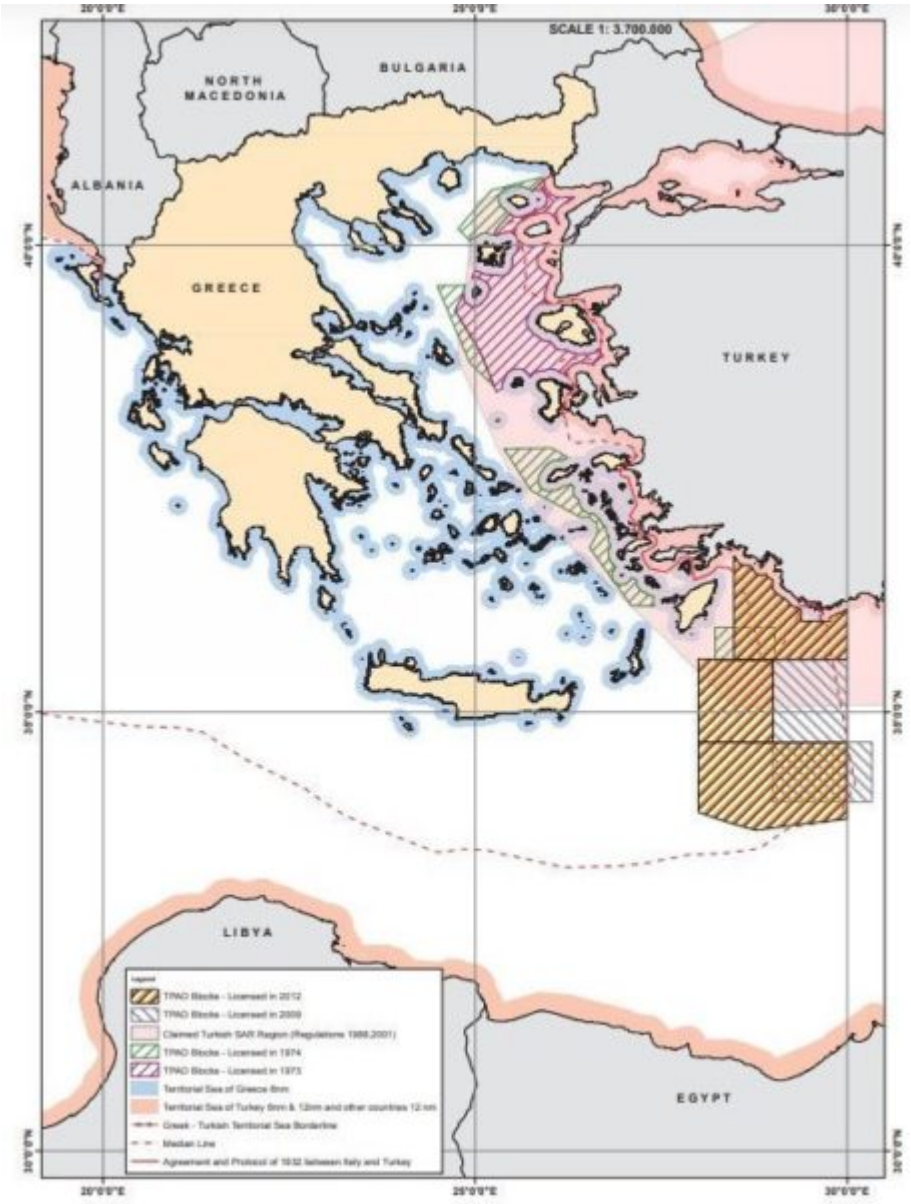

- ΧΑΡΤΗΣ 8 – 2019:

Η “Γαλάζια Πατρίδα” ως επίσημο δόγμα της Τουρκίας Τον Οκτώβριο του 2018, ο χάρτης της “Γαλάζιας Πατρίδας” παρουσιάσθηκε για πρώτη φορά από τον τούρκο

Υπουργό Άμυνας Hulusi Akar, σε τηλεοπτική συνέντευξη στο Anadolu ως μία θαλάσσια περιοχή που καλύπτει 462.000 τ. χλμ. στο Αιγαίο, την Κύπρο, την Ανατολική Μεσόγειο και τον Εύξεινο Πόντο. Μέχρι τότε η "Γαλάζια Πατρίδα" αναφερόταν σε μελέτες του τουρκικού ΠΝ και άρθρα εφημερίδων χωρίς καμία κυβερνητική στήριξη και χρήση. Ως προς την Ελλάδα, η "Γαλάζια Πατρίδα" καλύπτει όλες τις περιοχές για τις οποίες η Τουρκία μέχρι τότε είχε εκδηλώσει διεκδικήσεις κυριαρχικών δικαιωμάτων και δικαιοδοσιών στο Αιγαίο (δηλαδή την περιοχή για την οποία από τη δεκαετία του '70 έχει δώσει άδειες στην ΤΡΑΟ και από το 1988 διεκδικεί αρμοδιότητες SAR) και την Ανατολική Μεσόγειο (άδειες ΤΡΑΟ νότια συμπλέγματος Καστελλορίζου & νότια και νοτιοανατολικά Ρόδου μέχρι τον 28ο Μεσημβρινό), αλλά και δυτικότερα μέχρι τα εξωτερικά όρια των ελληνικών χωρικών υδάτων των 6 νμ των νησιών Κρήτης, Κάσσου, Καρπάθου. Η Τουρκία με τον χάρτη αυτό όχι μόνο δεν αναγνωρίζει δικαίωμα υφαλοκρηπίδας των ελληνικών νησιών στη Μεσόγειο, αλλά ούτε καν δικαίωμα χωρικών υδάτων πέραν των 6 ν.μ. Έκτοτε, η "Γαλάζια Πατρίδα" έχει αναδειχθεί ουσιαστικά σε επίσημο τουρκικό δόγμα με τον Πρόεδρο Erdogan και άλλα μέλη της τουρκική κυβέρνησης να αναφέρονται συχνά σε αυτήν.

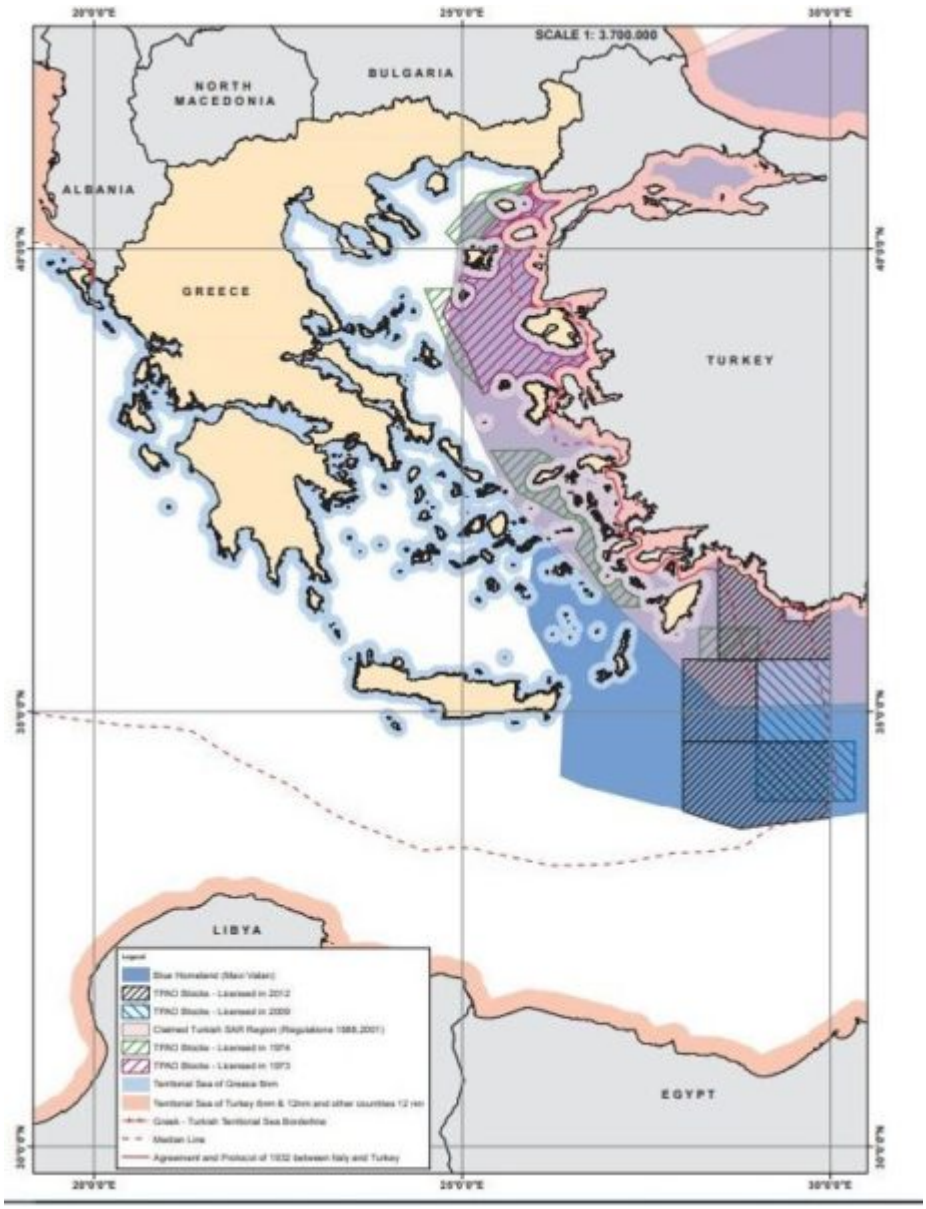

- ΧΑΡΤΗΣ 9 – 2019:

Ανακοίνωση στον ΟΗΕ της διεκδικούμενης τουρκικής υφαλοκρηπίδας ως τον 28ο μεσημβρινό – Υπογραφή τουρκολιβυκού Μνημονίου Έναν χρόνο αργότερα, το Νοέμβριο του 2019 η Τουρκία καταθέτει επιστολή στα ΗΕ (A/74/550/15.11.2019) με την οποία δηλώνει τα όρια της διεκδικούμενης τουρκικής υφαλοκρηπίδας μέχρι τον 28ο Μεσημβρινό (τέμνει την Ρόδο στη μέση), σημειώνοντας ότι τα όρια της τουρκικής υφαλοκρηπίδας δυτικότερα από τον μεσημβρινό αυτό θα καθοριστούν με βάση μελλοντικές συμφωνίες που θα αφορούν το Αιγαίο καθώς και τη Μεσόγειο μεταξύ όλων των σχετιζόμενων κρατών (in accordance with the outcome of future delimitation agreements in the Aegean, as well as in the Mediterranean among all relevant States). Η Τουρκία είχε δηλώσει ότι δυτικά του 28ου μεσημβρινού τα όρια της τουρκικής υφαλοκρηπίδας θα καθορισθούν με συμφωνίες μεταξύ των σχετιζόμενων κρατών. Προφανώς θεώρησε ότι η Ελλάδα δεν συγκαταλέγεται σε

αυτά, καθώς 12 ημέρες αργότερα, στις 27.11.2019, υπογράφηκε το παράνομο τουρκολιβυκό Μνημόνιο, το οποίο βρίσκεται πέραν κάθε νομικής ορθότητας και γεωγραφικής πραγματικότητας δεδομένου ότι αγνοεί την ύπαρξη ελληνικών νησιών των Δωδεκανήσου όπως της Ρόδου, Καρπάθου και Κάσσου, καθώς και της Κρήτης. Η υπογραφή αυτού του παράνομου Μνημονίου αποτελεί περαιτέρω απόδειξη της βαθμιαίας υλοποίησης του δόγματος της “Γαλάζιας Πατρίδας”

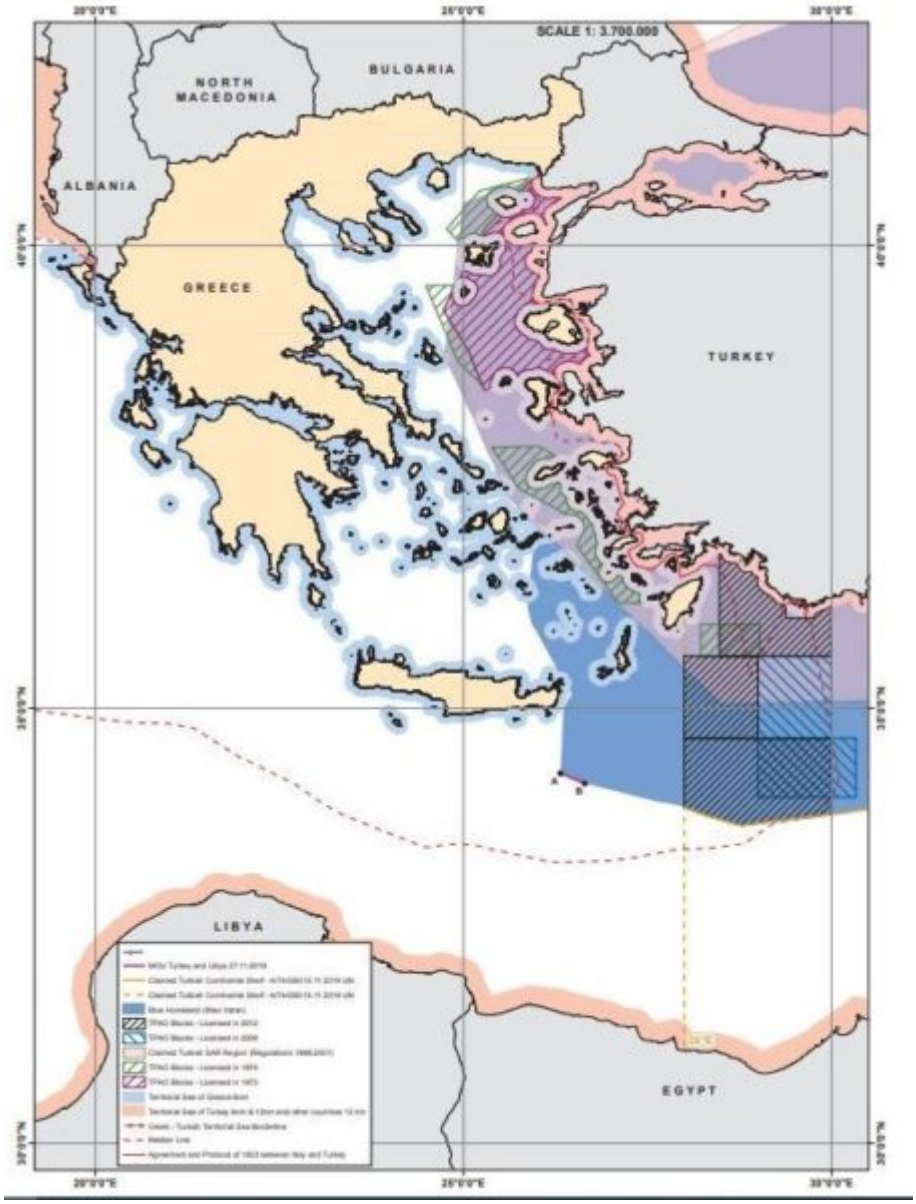

- ΧΑΡΤΗΣ 10– 2020:

Κατάθεση στον ΟΗΕ χάρτη με τα διεκδικούμενα όρια τουρκικής υφαλοκρηπίδας στην Ανατολική Μεσόγειο Τον Μάρτιο του 2020 (18.3.2020), η Τουρκία καταθέτει στα ΗΕ χάρτη στον οποίο εμφαίνεται, πέρα από την οριογραμμή του παράνομου τουρκολυβικού Μνημονίου, ολόκληρη η περιοχή που διεκδικεί στην Ανατολική Μεσόγειο. Τα εξωτερικά όρια της διεκδικούμενης περιοχής αγγίζουν τα εξωτερικά όρια των χωρικών υδάτων της Κρήτης, εφάπτονται με τα εξωτερικά όρια των

χωρικών υδάτων των νησιών Κάσσου και Καρπάθου και εισέρχονται σε ελληνικά χωρικά ύδατα στην περιοχή της Ρόδου (βραχονησίδες Χήνα & Παξιμάδα).

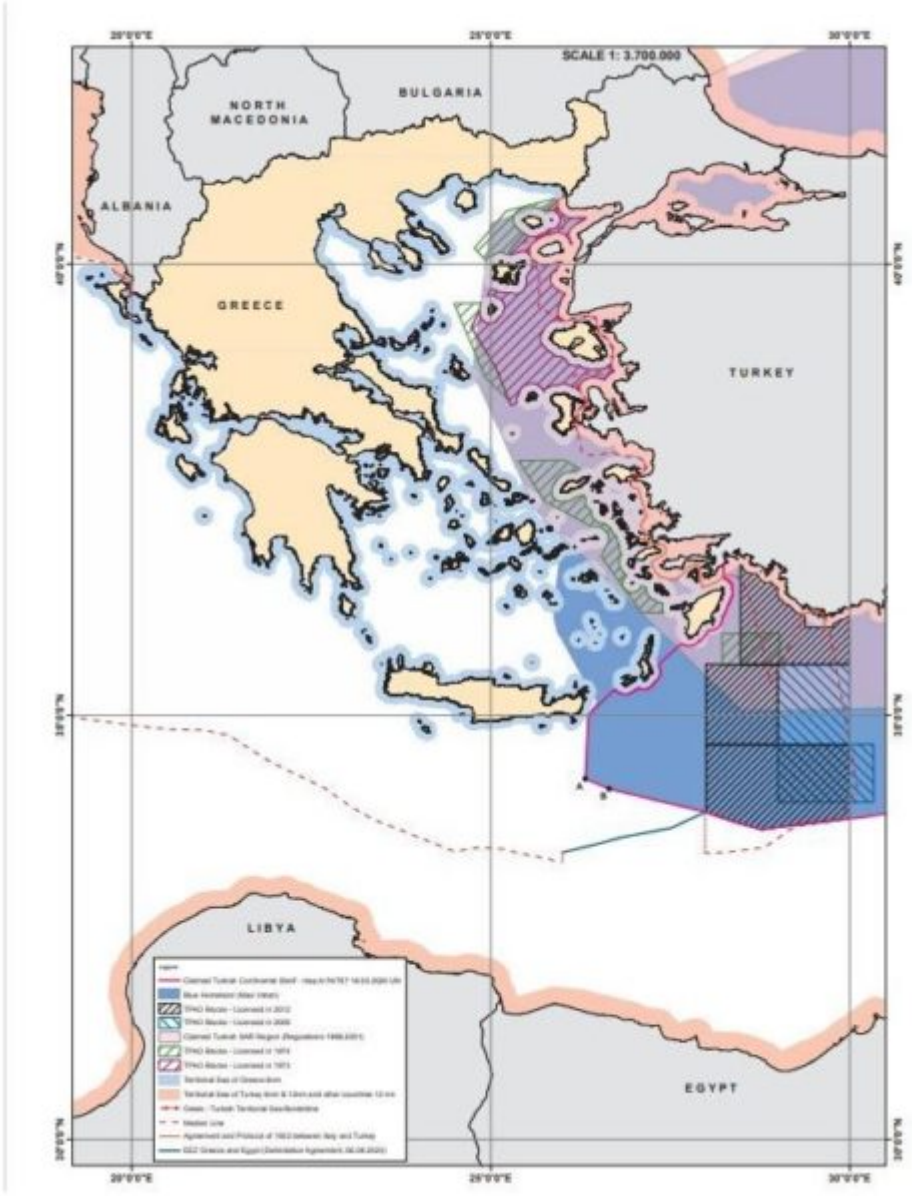

- ΧΑΡΤΗΣ 11 – 2020:

Δημοσίευση αιτήσεων στην ΤΡΑΟ για άδεια εξερεύνησης υδρογονανθράκων στην περιοχή τουρκολιβυκού Μνημονίου Ένα μήνα αργότερα (21.4.2020), δημοσιεύονται στην τουρκική Εφημερίδα της Κυβέρνησης αιτήσεις της ΤΡΑΟ για χορήγηση αδειών για έρευνα και εκμετάλλευση υδρογονανθράκων σε όλην την περιοχή που η Τουρκία διεκδικεί βάσει του παράνομου τουρκολιβυκού Μνημονίου και σύμφωνα με τον ως άνω χάρτη. Αν και μέχρι στιγμής δεν φαίνεται να έχει δοθεί σχετική άδεια, η απόφαση του τουρκικού Υπουργικού Συμβουλίου που χορηγεί τις άδειες στην ΤΡΑΟ δύναται εκδοθεί και δημοσιοποιηθεί ανά πάσα στιγμή.

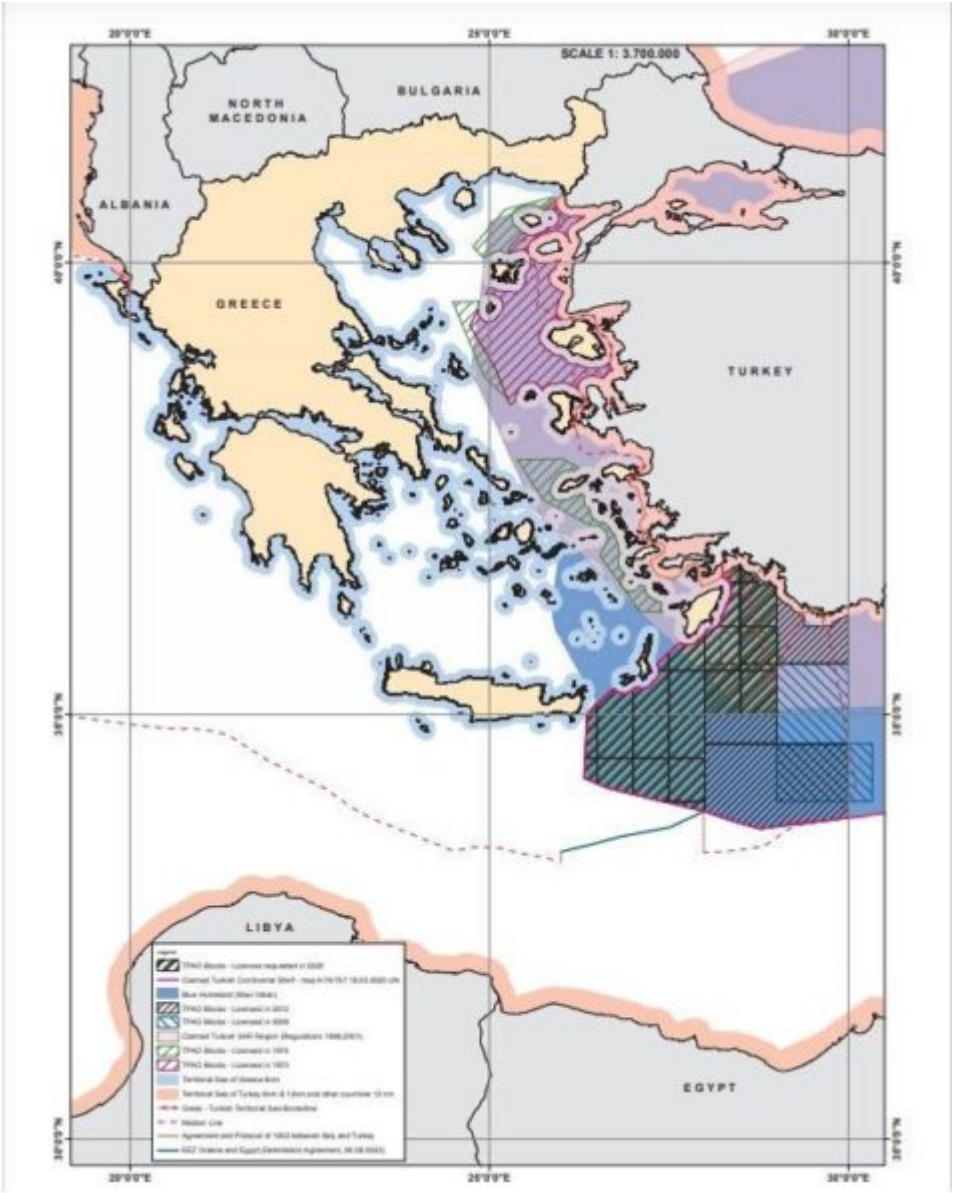

- ΧΑΡΤΗΣ 12 – 2020:

Επέκταση της διεκδικούμενης τουρκικής περιοχής ευθύνης για Έρευνα & Διάσωση Τον Οκτώβριο του 2020, η Τουρκία εκδίδει νέο Κανονισμό για ζητήματα έρευνας και διάσωσης, με τον οποίο επεκτείνει, κυρίως στην Ανατολική Μεσόγειο, την διεκδικούμενη περιοχή αρμοδιότητάς της, ώστε αυτή να ταυτίζεται με τα όρια της “Γαλάζιας Πατρίδας”.

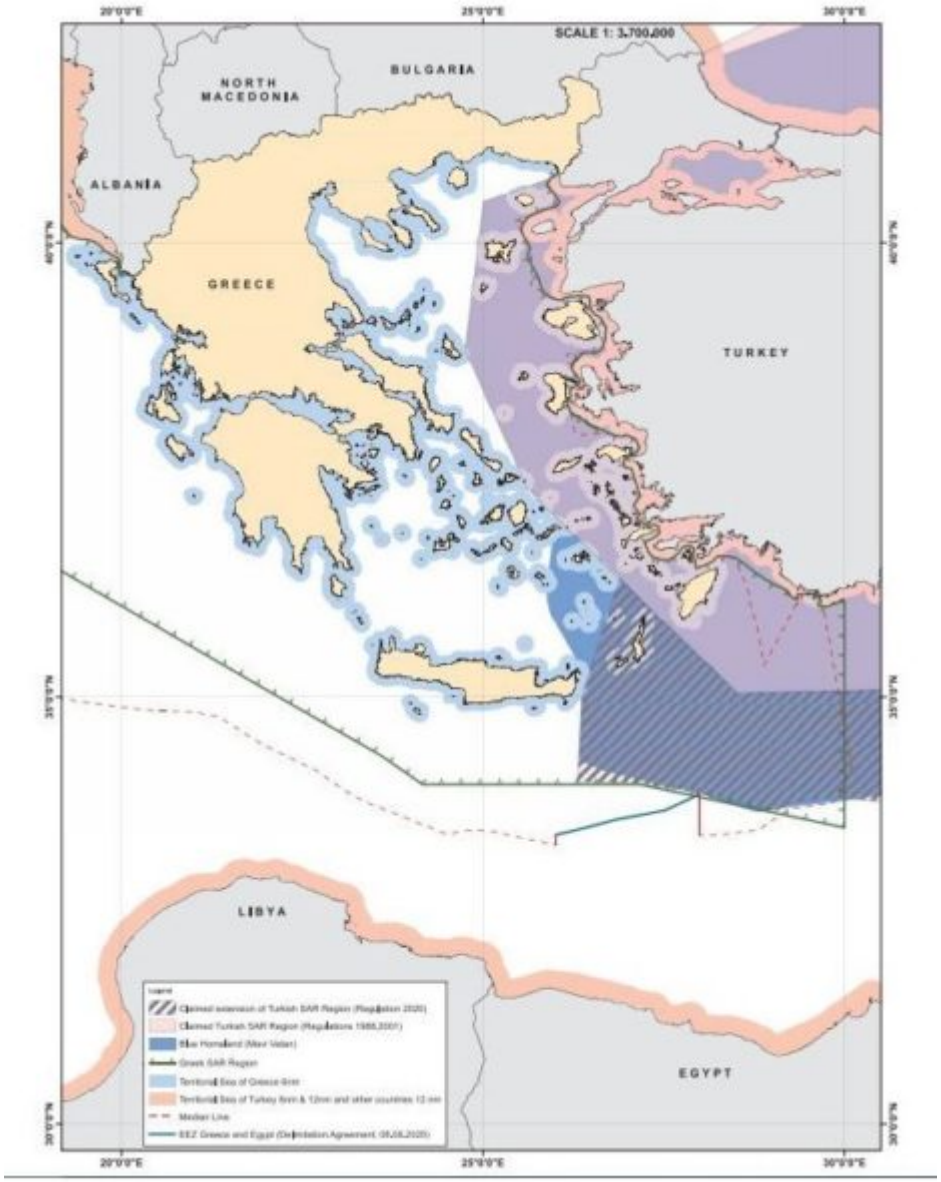

- ΧΑΡΤΗΣ 13

Μέση γραμμή σημείων βάσης που ορίζονται στο τουρκολιβυκό Μνημόνιο Η Τουρκία μέσω του παράνομου τουρκολιβυκού Μνημονίου θέλησε να αφήσει ανοιχτό το ενδεχόμενο μελλοντικής περαιτέρω επέκτασης της Γαλάζιας Πατρίδας. Στο Παράρτημα ΙΙ του Μνημονίου αυτού, ορίζονται 18 σημεία βάσης στις τουρκικές ακτές και άλλα 18 σημεία βάσης στις λιβυκές ακτές. Στο δε, άρθρο Ι παρ. 3 του Μνημονίου ορίζεται ότι οι συντεταγμένες των σημείων βάσης που εμφαίνονται στο Παράρτημα χρησιμοποιούνται για να καθορίσουν την μέση γραμμή ίσης απόστασης (Base points coordinates that are used to determine the equidistance line are shown in Annex) Εάν αποτυπωθεί αυτή η μέση γραμμή που ορίζεται στο άρθρο Ι παρ. 3, η οποία διέρχεται πάνω από το έδαφος της Κρήτης, και ενωθούν με γραμμή τα άκρα της με τα σημεία βάσης 1 και 18 τόσο των τουρκικών όσο και των λιβυκών ακτών, εμφανίζεται μία ευρύτερη περιοχή η οποία προφανώς περιγράφει

τις τουρκικές βλέψεις στην περιοχή.

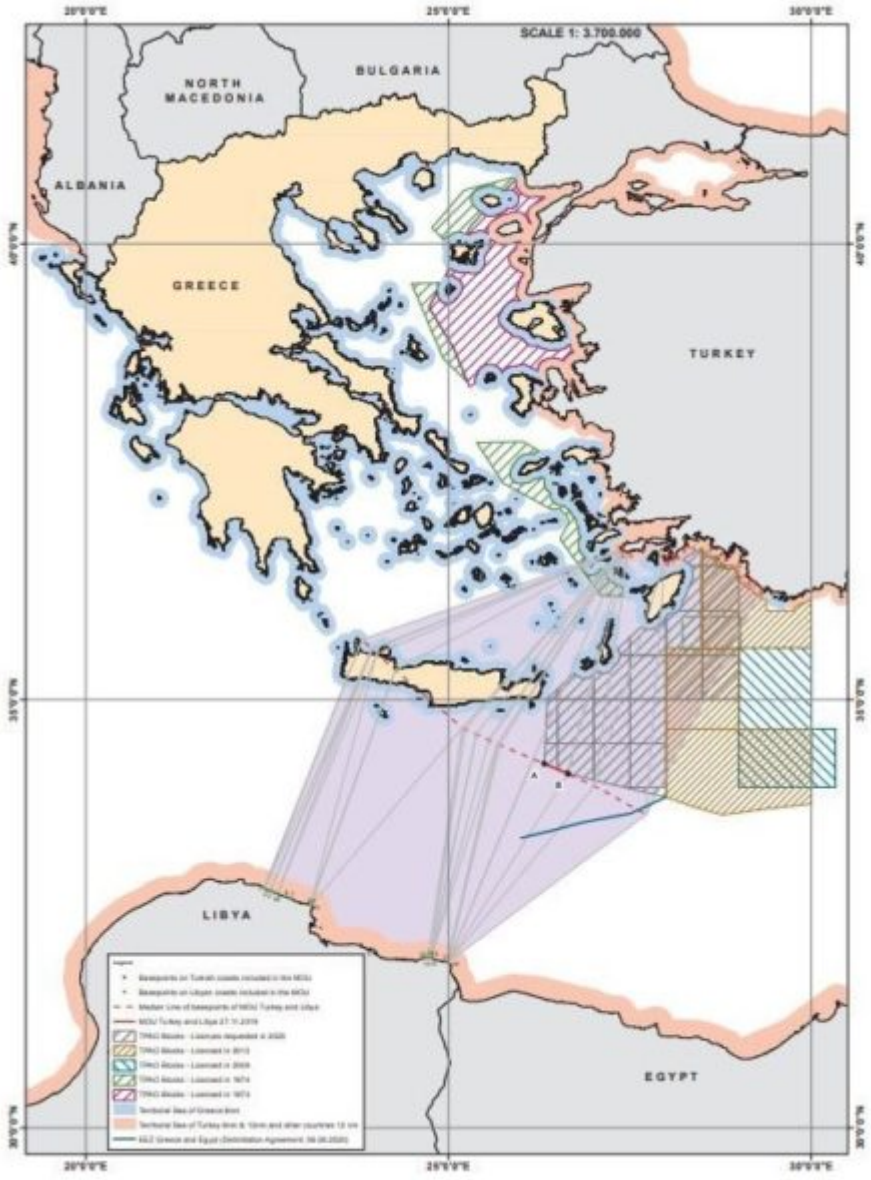

- ΧΑΡΤΗΣ 14 – 2021:

Τα σύμφωνα με την τουρκική θεωρία αποστρατιωτικοποιημένα ελληνικά νησιά Η Τουρκία, στο πλαίσιο της γνωστής πολιτικής της για να αποκτήσει τον εν γένει έλεγχο του μισού Αιγαίου, προώθησε το 2021, με την κατάθεση σχετικών επιστολών της στον ΓΓΗΕ, μία καινοφανή θεωρία που συνδέει την από δεκαετίες αξίωσή της για πλήρη αποστρατιωτικοποίηση των νησιών του Βορείου και Ανατολικού Αιγαίου και των Δωδεκανήσων, με την ελληνική κυριαρχία επ’ αυτών και το δικαίωμα της Ελλάδας να επικαλείται τόσο την ίδια την κυριαρχία όσο και τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτήν ως προς την οριοθέτηση των θαλασσίων ζωνών. Όπως φαίνεται από τον χάρτη, ο οποίος παρουσιάζει τόσο τα δήθεν αποστρατιωτικοποιημένα νησιά όσο και κάποιες από τις δήθεν “γκρίζες ζώνες” η Τουρκία επιδιώκει να “ακυρώσει”, νομικά, την ύπαρξη όλων των ελληνικών νησιών

από τον 25 ο Μεσημβρινό και ανατολικά.

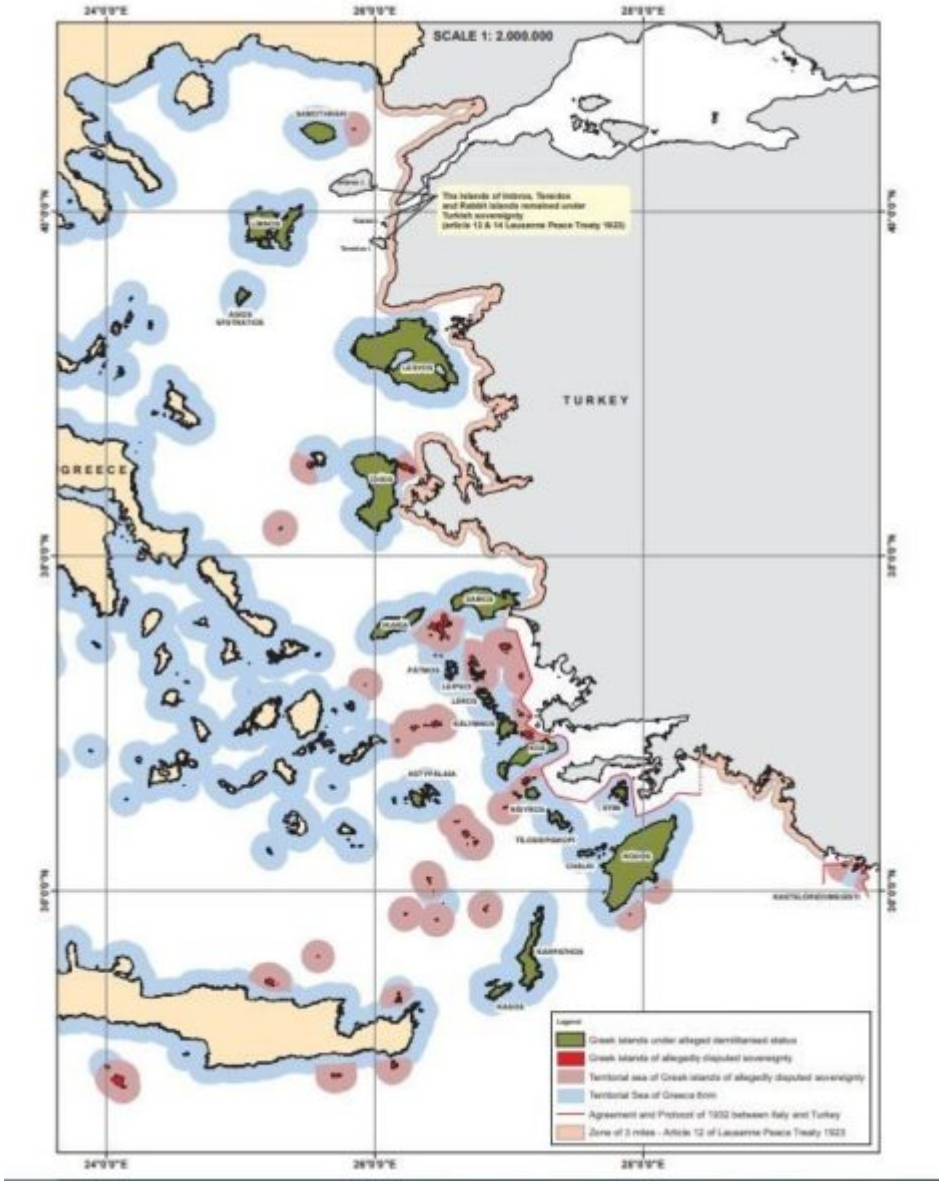

- ΧΑΡΤΗΣ 15

Συνολική αποτύπωση των τουρκικών διεκδικήσεων σήμερα (2022) Ο χάρτης αυτός αποτυπώνει το σύνολο των τουρκικών διεκδικήσεων σήμερα, που αφορούν τόσο θέματα κυριαρχικών δικαιωμάτων (δικαιώματα επί της υφαλοκρηπίδας) όσο και θέματα δικαιοδοσιών (έρευνα και διάσωση).

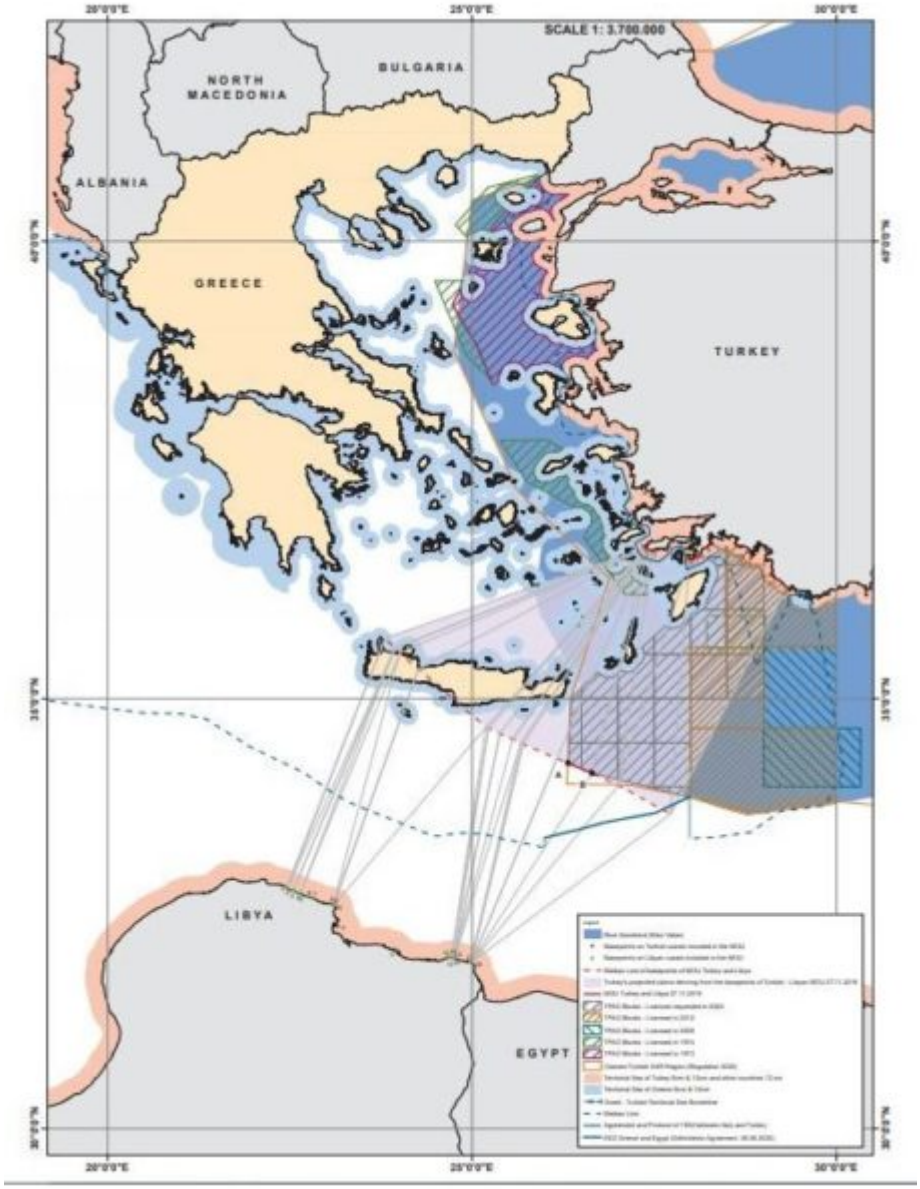

- ΧΑΡΤΗΣ 16

Συγκριτική αποτύπωση των τουρκικών διεκδικήσεων/βλέψεων 1972- 2022 Μία σύγκριση του χάρτη No 2 (1972) με τον χάρτη No 15 (2022) περιγράφει ανάγλυφα το εύρος της κλιμάκωσης των τουρκικών διεκδικήσεων τα τελευταία 50 χρόνια.

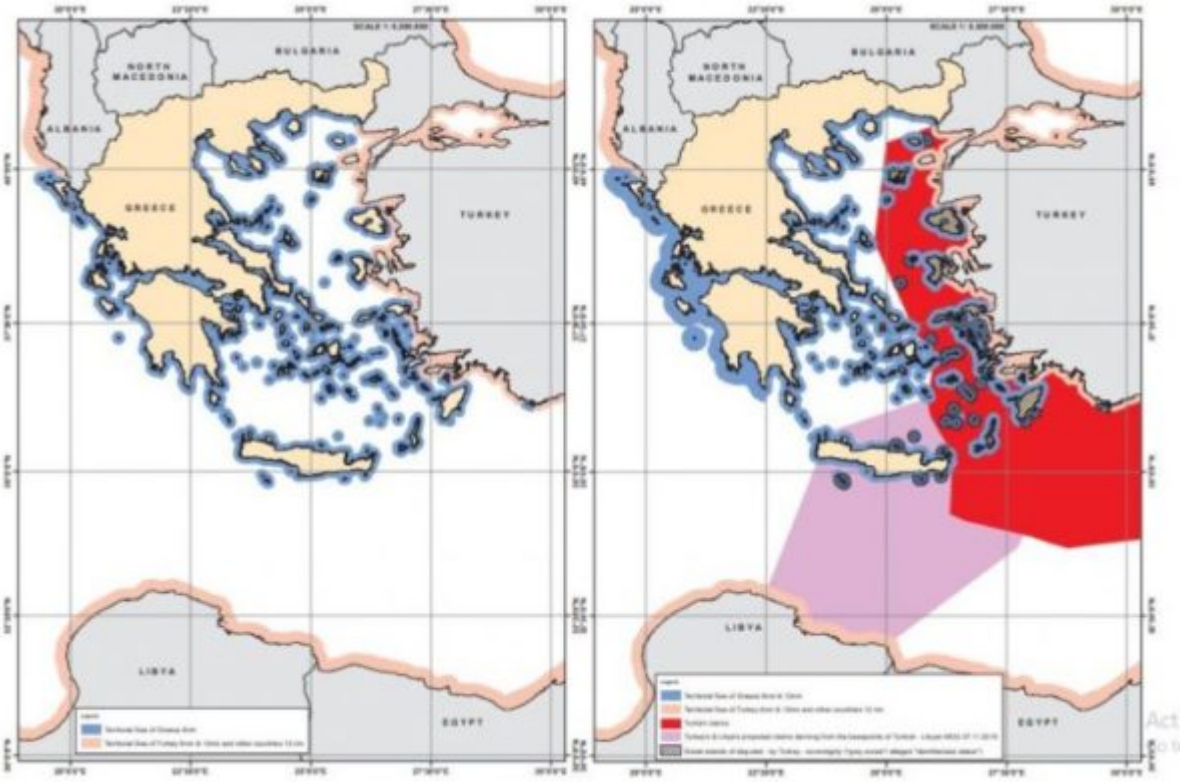
BULGARIA
NORTH MACEDONIA
ALBANIA
GREECE
TURKEY
LIBYA
EGYPT